

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/8/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010404
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3813010404.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému W. U. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písmeno b/, písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 138 písmeno b/ Tr. zák. na verejnom zasadnutí 5.marca 2014 o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza z 22.novembra 2013, sp.zn. 2T/114/2013 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolanie obžalovaného W. U. z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza z 22.novembra 2013 sp. zn. 2T/114/2013 bol obžalovaný W. U. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písmeno b/, písm. c/ Tr. zák. v spojení s § 138 písmeno b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry T. U., nar. XX. XX. XXXX, rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 13P 206 /2008 - 18 zo dňa 14. 05. 2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 19. 05. 2008, bol zaviazaný platiť matke dcéry S. J., teraz W. výživné 1500 slovenských korún (49,79 eura) mesačne a to do 10. dňa v mesiaci, rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 5P 36/2010 - 33 zo dňa 15. 12. 2010, právoplatným dňa 29. 12. 2010, bol zaviazaný platiť S. W. od 01. 01. 2011 výživné 80 eur mesačne, a to do 10. dňa v mesiaci a rozsudkom Okresného súdu Prievidza číslo 9P 12/2012 - 29 zo dňa 14. 11. 2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 21. 12. 2012, bol zaviazaný od 01. 12. 2012 platiť S. W. výživné 150 euro mesačne a to do 10. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v F. vyhýbal od 05. 11. 2009 do 22. 11. 2013 tým, že bol nezamestnaný, v určitých obdobiach pracoval len na dohodu o vykonaní práce, pričom jeden zamestnávateľ s ním skončil zamestnanie pre požitie alkoholu a jeden zamestnávateľ s ním skončil zamestnanie, pretože nenastúpil do práce, z evidencie uchádzačov o zamestnanie úradu práce bol vyradený pre nespoluprácu a na výživnom zostal dlhovať S. W. 4.187,06 eura, hoci bol trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza číslo 3T/231/2009 - 57 zo dňa 05. 10. 2009, právoplatným dňa 13. 11. 2009, odsúdený za prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Trestného zákona k podmienenému trestu odňatia slobody.

Za tento prečin bol odsúdený podľa § 207 ods.3 Tr.zák. § 38 ods. 3, § 36 písmeno l/ Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej pätnásťdňovej lehote obžalovaný W. U. odvolanie, ktoré však napriek prísľubu, že ho odôvodní potom, čo mu bude doručené jeho písomné vyhotovenie, bližšie neodôvodnil.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla na verejnom zasadnutí krajského súdu odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť s poukazom na zákonný a správny rozsudok okresného súdu.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania obžalovaného podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Svoju prieskumnú povinnosť okrem vytýkaných chýb zamerlal aj na prípadné chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, avšak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.. V medziach svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného W. U. proti napadnutému rozsudku nie je dôvodné.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní 22. novembra 2013 vykonal všetky dostupné a potrebné dôkazy v záujme zistenia skutkového stavu veci, objasnenia všetkých skutočností významných pre rozhodnutie a na podklade vykonaných dôkazov správne zistil okolnosti, za ktorých obžalovaný W. U. spáchal skutok uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného i akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. So zreteľom na to, že dôkazy, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd na seba navzájom nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o správnosti skutkových záverov súdu prvého stupňa.

Odvolací súd dospel k rovnakým skutkovým zisteniam a právnym záverom ako okresný súd osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými ten rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto v podrobnostiach len poukazuje na príslušnú časť odôvodnenia napadnutého rozsudku.

Súd prvého stupňa vykonal aj všetky potrebné a dostupné dôkazy súvisiace s výrokmi o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu a na ich podklade obžalovanému W. U. správne a v súlade so zákonom uložil podľa § 207 ods.3 Tr.zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr.zák. a § 36 písm. l/ Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere pätnásť mesiacov, na výkon ktorého obžalovaného v súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V odôvodnení rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods.1 Tr.por. vyložil, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokazované skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke trestu. Pokiaľ ide o právne úvahy súvisiace s výrokom o treste, mal na zreteli zásady ukladania trestov (§ 34 Tr.zák.) a v odôvodnení rozsudku sa konkrétne vyrovnal predovšetkým s kritériami určujúcimi druh trestu a jeho výmeru a dôsledne prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku i poľahčujúcu okolnosť (príťažujúcu pritom správne nezistil) i na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 34 ods.4 Tr.zák.

Keďže krajský súd nezistil pochybenie zo strany okresného súdu ani vo výroku o zaradení obžalovaného na výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (§ 48 ods.2 písm. a/ Tr.zák.), pretože obžalovaný nebol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním teraz posudzovaného prečinu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci a v súlade so zákonom, preto odvolanie obžalovaného W. U. ako nedôvodné podľa § 319 Tr.por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.